

5. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos: Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret samt retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk forening, Danmarks Rederiforening, Dansk Industri, Finansrådet, HTS (Handel, Transport og Serviceerhvervene) og IT-Brancheforeningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilaget til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de nugældende regler.

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse i § 110 c, stk. 3, indebærer, at overtrædelse af sanktioner mv. mod tredjelande, bestemte enkeltpersoner, grupper eller juridiske personer kan straffes lige strengt, uanset om sanktionerne fastsættes af FN's Sikkerhedsråd eller af Den Europæiske Union, og uafhængigt af om de gennemføres nationalt eller i EU-regi.

Bestemmelsen vil omfatte overtrædelse af enhver forordning, der vedtages for at udmønte EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske vedtagelser om sanktioner over for tredjelande, grupper, enheder eller bestemte enkeltpersoner. Selv om de udenrigs- og sikkerhedspolitiske vedtagelser, der her er tale om, ofte vil udspringe af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, er dette ikke en forudsætning for at anvende den foreslåede straffebestemmelse.

Overtrædelse af forordninger med hjemmel i artikel 60 eller 301 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten), der tager sigte på helt eller delvist at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande, har hidtil kunnet straffes efter § 2, stk. 3, i lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande, jf. lovbekendtgørelse nr. 93 af 6. februar 1995. Strafferammen efter denne bestemmelse er bøde. Vedrører det strafbare forhold en overtrædelse af regler om kontrol med udførsel af varer, teknologier og know-how, der kan anvendes til såvel civile som militære formål, kan straffen dog efter § 2, stk. 5, stige til fængsel indtil 2 år.

Den foreslåede bestemmelse sikrer samme strafferamme for overtrædelse af forordninger som for over-

trædelse af national lovgivning, der gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolutioner om sanktioner mv., jf. § 110 c, stk. 2, hvorefter overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel op til 4 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år. Straffebestemmelsen for overtrædelse af de omhandlede forordninger flyttes således fra loven om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande til straffeloven.

Den nødvendige konsekvensændring af loven om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande er medtaget i lovforslagets § 2.

Som led i bekæmpelsen af finansieringen af terror efter terrorangrebet mod USA den 11. september 2001 er der fastsat sanktioner mod personer, der ikke repræsenterer og heller ikke har repræsenteret et tredjeland. Sådanne sanktioner er på det fællesskabsretlige plan gennemført i medfør af EF-traktatens artikel 308, der giver hjemmel til handlinger fra EU's side, der er påkrævet for at virkeliggøre et af EU's mål inden for EF-traktatens rammer, og hvor traktaten ikke (i øvrigt) indeholder fornøden hjemmel hertil.

Loven om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande omfatter ikke forordninger med hjemmel i artikel 308, og der har derfor ikke hidtil været en straffebestemmelse, der udtrykkeligt tog sigte på overtrædelse af forordninger med hjemmel i både artikel 60, 301 og 308.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at Danmark kan opfylde den EU-retlige forpligtelse til at straffe for overtrædelse af sådanne forordninger, hvor sanktionsbestemmelserne ikke eller ikke alene retter sig mod tredjelande, men også mod bestemte enkeltpersoner – herunder juridiske personer – og grupper, der ikke har en særlig tilknytning til et bestemt tredjeland.

I overensstemmelse med reglen i straffelovens § 1, der forudsætter en klar lovhjemmel for at pålægge straf, skal de omhandlede personer eller grupper af personer være identificeret i forordningerne på en sådan måde, at der er tale om nærmere bestemte personer eller grupper, for at straffebestemmelsen kan finde anvendelse.

Det er endvidere en forudsætning for at anvende straffebestemmelsen, at de i forordningen indeholdte foranstaltninger over for personer og grupper af personer har en sådan karakter, at de ligeledes kan vedtages over for et tredjeland efter EF-traktatens artikel 60 eller 301.